

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-08211/17-13

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 16. listopadu 2017 takto:

Obec Tursko, se sídlem Čestmírovo náměstí 59, 252 65 Tursko, IČO: 00241768

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovávala osobní údaje způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu, kterého se, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., dopustila tím, že v přípisu čj. _____ ze dne 11. srpna 2016 k žádosti _____ podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, uvedla počet stížností, žádostí a podnětů, které u ní podala _____ v letech 2014, 2015 a 2016,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas,

- II. za což se jí podle § 35 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

napomenutí

- III. a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem nebo přiloženou poštovní poukázkou na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČ obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., v souvislosti se zpřístupněním osobních údajů v informaci poskytnuté podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), který byl obci Tursko doručen dne 11. října 2017. Podkladem pro vydání příkazu byl podnět, který byl doručen Úřadu dne 17. srpna 2017. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl odporem podaným obviněnou dne 17. října 2017 příkaz zrušen a správní orgán v řízení pokračoval.

Dne 1. července 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Dle § 2 odst. 4 tohoto zákona se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje pouze tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Toto ustanovení je přitom promítnutím ústavněprávní zásady obsažené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, a pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Tato zásada se přitom promítá i do přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., neboť podle § 112 odst. 1 tohoto zákona odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější, a podle odst. 3 tohoto ustanovení se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. Správní orgán posoudil jak obsah zákona č. 250/2016 Sb., tak obsah zákona č. 101/2000 Sb. (ve znění účinném do 30. června 2017 a ve znění účinném od 1. července 2017), resp. všech dosavadních zákonů, a došel k závěru, že pozdější právní úprava je pro obviněnou příznivější. Důvodem je zejména skutečnost, že na rozdíl od předchozí právní úpravy zákon č. 250/2016 Sb. umožňuje uložit jako správní trest napomenutí, či za stanovených podmínek od uložení správního trestu upustit. Správní orgán proto posuzoval jednání obviněné dle právní úpravy účinné od 1. července 2017.

Z podnětu doručeného Úřadu vyplývá, že dne 1. srpna 2016 podal žádost podle zákona č. 106/1999 Sb. vůči povinnému subjektu, kterým byla obviněná. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že v odpovědi na tuto žádost, která byla poskytnuta v přípisu obviněné ze dne 11. srpna 2016, byl uveden počet stížností, žádostí a podnětů, které podala v roce 2014, 2015 a 2016, a to ve vztahu k celkovému počtu stížností, žádostí a podnětů za jednotlivé roky.

V podaném odporu obviněná uvedla, že dle jejího názoru správní orgán nedostatečně zjistil skutkový stav projednávané věci a zcela neobjektivně rozhodl o vině obviněné.

Dne 23. října 2017 byla obviněná vyzvána k předložení listin, konkrétně žádosti ze dne 1. srpna 2016 podle zákona č. 106/1999 Sb., tu obviněná zaslala 24. října 2017. Následně se dne 31. října 2017 na základě zaslání výzvy zástupci obviněné seznámili s podklady rozhodnutí.

Dne 9. listopadu 2017 obdržel správní orgán vyjádření obviněné k předmětu správního řízení.

Dále obviněná uvedla, že se nedomnívá, že by porušila příslušná ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracované a poskytnuté osobní údaje, které jsou předmětem stížnosti, lze dohledat na webových stránkách obce. Uvedení identifikátoru jakým je jméno a příjmení stěžovatelky sdělené žadateli považuje za chybu, ale ne zase tak zásadní, aby správní orgán uložil obviněné správní trest. Z výše uvedených důvodů navrhla obviněná ve smyslu § 43 zákona č. 250/2016 Sb., aby vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele jakým je obviněná, upustil správní orgán od uložení správního trestu, neboť obviněná považuje za dostačující k nápravě již samotné projednání věci před správním orgánem.

Osobním údajem je podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů, jestliže lze subjekt přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Na základě těchto kritérií lze tedy konstatovat, že údaje o fyzické osobě v rozsahu jméno, příjmení a informace o počtu podaných stížností, žádostí a podnětů za jednotlivé roky jsou nepochybně osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť se týkají určitelného subjektu údajů. Jinými slovy, subjekt údaje je určitelný i jen na základě jména a příjmení ve spojení se svými podáními vůči konkrétnímu úřadu.

K předmětu tohoto řízení lze dále uvést, že obviněná je nepochybně správcem osobních údajů [ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.] osob, které se na ni obrátily se svými stížnostmi, žádostmi či podněty. Jako správce osobních údajů je proto povinna dodržovat veškeré povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb.

Právo na ochranu soukromého a rodinného života je jedním ze základních lidských práv zakotveným v ustanovení čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Cílem ochrany tohoto práva je zamezit jakýmkoli škodlivým zásahům do soukromí osob, ať již ze strany soukromých subjektů nebo veřejné moci. V oblasti ochrany osobních údajů se toto ústavně zakotvené právo promítá mj. do § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., který stanoví obecnou povinnost nezasahovat do soukromí osob zpracováním osobních údajů pro jiný účel, než pro který byly osobní údaje shromážděny.

Obviněná je jako správce osobních údajů osob, které se na něj obracejí, povinna podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, pro který byly shromážděny, a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas.

Účel zpracování osobních údajů osob, které se na ni obrací se svými stížnostmi, žádostmi a podněty, k němuž byly tyto údaje shromážděny, tj. jejich přijetí, zaevidování a vyřízení, byl přitom následným zpřístupněním osobních údajů žadateli v souvislosti s poskytováním informací podle zákona č. 106/1999 Sb. zjevně překročen; současně na jednání obviněné není možné aplikovat žádnou z výjimek stanovených v § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb. a obviněná ani nedisponovala souhlasem dotčeného subjektu údajů se zpřístupněním jeho osobních údajů.

Nemožnost poskytnutí uvedených osobních údajů lze také vyvodit z § 8a zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravující jejich ochranu, tj. v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., který, jak výše uvedeno, podobný postup neumožňuje.

K argumentaci obviněné uvedené ve vyjádření k předmětu správního řízení, že poskytnuté a zpracované údaje, které jsou předmětem stížnosti, lze dohledat na webových stránkách obce, Úřad uvádí, že na webových stránkách obce Tursko v sekci „Výroční zpráva podle zákona č. 106/1999 Sb.“ jsou uvedeny pouze celkové počty podaných žádostí o informace a počty vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádostí za jednotlivý rok, které nejsou blíže konkretizovány ani nejsou blíže konkretizovány osoby, které žádost podaly. Jiné dokumenty, ve kterých by měly být informace o podaných stížnostech, žádostech a podnětech obsaženy, obviněná ve svém vyjádření neoznačila.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněného. Při stanovení správního trestu tak správní orgán přihlédl především k povaze a závažnosti přestupku, přičemž má na základě § 38 zákona č. 250/2016 Sb. za to, že závažnost přestupku snižuje především skutečnost, že byly zpřístupněny osobní údaje pouze jednoho subjektu údajů a pouze jedné neoprávněné osobě. Závažnost přestupku dále snižuje rozsah zpřístupněných údajů, tj. počet podaných stížností, žádostí a podnětů (bez jejich bližší specifikace) ve vztahu ke konkrétnímu subjektu údajů. Obviněná se přestupku dopustila jednáním, které je popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. neoprávněným zpřístupněním osobních údajů, což je v zásadě obvyklý způsob, kterým je zákon č. 101/2000 Sb. porušován; tato skutečnost proto závažnost přestupku dle názoru správního orgánu ani nezvyšuje, ani nesnižuje. Polehčující či přitěžující okolnosti ve smyslu § 39 a 40 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci správní orgán neshledal.

Po posouzení uvedených skutečností byl obviněné stanoven nejmírnější druh sankce, kterou správní orgán mohl uložit, jež je zejména morálního charakteru s výchovným působením na obviněnou. Správní orgán neshledal, zejména s ohledem na závažnost, která je popsána výše, přestupku, dostatečné důvody pro upuštění od uložení správního trestu. K upuštění od uložení správního trestu správní orgán uvádí, že na něj potřeba pohlížet jako na institut výjimečný, který je správní orgán oprávněn, nikoliv povinen využít.

V souladu s § 45 zákona č. 250/2016 Sb. správní orgán tímto upozorňuje obviněnou, že pokud by se v budoucnu dopustila podobného jednání, hrozí jí uložení pokuty, která může činit podle § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. až 5.000.000 Kč.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a

ušílého výdělkú, které správni orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správniho řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správniho řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 16. listopadu 2017

otisk
úředního
razítka

Mgr. Vanda Foldová
[u stejnopisu: v. r.]
ředitelka odboru kontrolního

[u stejnopisu
Za správnost vyhotovení:
Titul. Jméno Příjmení]